

סו א מ״י פ״ב מהל'
 מכירה הל' י סמג
 עשין פב טו״ע ח״מ ס״
 קלו סעיף ה׳
 סו ב מ״י שם הלכה ח
 ועי' פ״י בנ״מ
 טו״ע שם סעיף ו׳
 סח ג מ״י פ״ב מהל'
 מכירה הל' יג סמג
 עשין פב טו״ע ח״מ ס״
 רב סעיף ד׳
 סט ד ה ו מ״י שם הל'
 יג יד סמג שם
 טו״ע שם סעיף יג
 וטו״ע שם אה״ע ס״י קלט
 סעיף טז׳

בהמה זו וקני בלעים שעליה ב'. מנעיל ליה כיון
דמשיכת הבהמה שהולכת מעצמה לא שייכא בכלים^א לא
יס אכל אס אמר משוך קופה וקני כלים שצרכה פשיטא
ואס תאמר מפשוט מצרייתהא דהמוכר את הספינה (ב' ד'

א"ו יא רשות הרבים הו
הוא קני ואי אשה ה
הוא קני בעי ר' אלעז
הוא קני בעי ר' אלעז

וְלֹא מִשָּׁר אֵת הַמְּמוֹרָן וְהָאֵל
פֶּסֶק כּו' ה"ה אפי' פֶּסֶק
זֶיץ לַחֲזוֹר אֲלֵא מִשּׁוֹס דְּסִיפֵא
פֶּסֶק עַד שֶׁלֹא מִדַּד זֵיץ
שֶׁלֹא פֶּסֶק נֶקַט נִמִּי דִּירֵשֵׁא
וְכֵן זֶרֶץ בִּימֵר דְּסִיפֵא
וְקוֹן הַנִּיטוֹן לַחֲזוֹר פֶּסֶק
זֵיץ מִלְּפָנֵי לַחֲזוֹר וְזַעֲי
וְיִינֵה הַסֵּס דְּכָלִי שֶׁל מוֹכֵר
הָאֵל לֹא קִנִּי הַמּוֹכֵר שֶׁהִנֵּחַ
אֵת הַכֵּלִי מִבְּטֵל אֲלֵא הַרְשׁוֹת
וְעַם מַשְׁכִּיחַ אֵינִי קוֹנֵה לִפִּי
זֵיץ שֶׁל מוֹכֵר וְכִי מַשְׁכִּיחַ הַסֵּס
שֶׁפֶסֶק מַכְלִיו שֶׁל מוֹכֵר אִו
מִשּׁוֹמֵם מִשְׁמַע שֶׁאֵס הִיָּה כְּכִלּוֹ
לֹא הִיָּה קוֹנֵה אִף עַל פִּי
לַחֲמוֹךְ בִּימֵר דִּהִינֵן מַשְׁכִּיחַ
אֵס פֶּשִׁטֵּא לֹא בִּימֵר קוֹפֵה
אֵס שְׂבוּחָה כִּי זֶיץ אֲלֵא הַסֵּס
דֵּלֵא אֲמַר לִיָּה קִנִּי וְאִינִי
קוֹנֵה אֲלֵא בְּמַשְׁכִּיחַ פִּירוֹת
מִינִיו לִמְיַר דִּהִתֵּם שְׁמַע
פֶּסֶק עַד אַחֵר הַמַּשְׁכִּיחַ
קִנִּיָּה מַשְׁכִּיחַ וְאִ"ת אֲחָי
בִּהְמָה ז' וְלֹא נֶקֶט קִנִּי ז'
קִנִּי פֶּשִׁטֵּא לִיָּה דְקִנִּי מִטַּעַס
שֶׁהִיא מַלְכֵּת " א"כ בְּמַשּׁוֹךְ
מִסְפָּקֵא לִיָּה כִּינֵן שֶׁהִשְׁאִיר
אֵת כְּאִילוֹ הִיא שְׁלֹו עַד לֹאחֵר
קוֹנֵה מִטַּעַס חֲזֵר וְיִזֵּל
שֶׁלֹא לֹא הִשְׁאִיל ז' בִּהְמָה
וְכִלְסִים מִטַּעַס חֲזֵר אֲלֵא
בִּהְמָה אִי נִמִּי' אִי הוּא זַעֲי
וְכִלְסִים וְהוּא מִהֲדֵר לִיָּה
הִיָּה יוֹכֵל לִידַע מִזֵּה
הַבְּהֵמָה יִקְנֵה הַכֵּלִים כִּי
עַם חֲזֵר קִנִּי וְכִפְתוּהָ וְלִכְךָ
זַעֲי לִיָּה בְּמַשּׁוֹךְ ":

[illegible]

אלמלא לא קנה חבירו: אי אחרת בשלמא מעני לעני
זולא היכא דהגביה לדעת שניהם כגון שנים שהגביהו
טעמא משום מגו דזכי בהגבהה וז' לגפשיה זכי נמי לת

לים שעליה. ועלה מוקפה סתמא דגמרא, אמאי חזר מהלכת היא. ב' צ"ל זה אמר זו אשתי
זה עבדי חו חבילמי.

צים או לא אע"ג דודאי לאו כמונח דמי. (פוס' שנת ה': י"ב. דלר' אליעזר קנה אפי' עצמו וכו')

ואי ראש הרכים הוא קני. צעיר דדרך לרכוב שם ולא להנהיג. שפן 'פסקו' עוצרי דרכים זינו לצין בהממו: ואי אדם חשוב הוא. אין דרכו להנהיג. בהמה צרגליו ודרך כבוד לרכוב עליה אף בסמטה שאין בני אדם שם וכן אשה שאין בה כח לאחוז בהמה

פן תימנח הימנה: ואי חנינא וזנא
הא קני דקני. דלכו לרבוז לפני.
כף בלא דקני. שר שאלנו וזנא. אבל
אדם צינני כון שאלנו חשבו צעושר
ואינו בוש להולין בהמה ברגליו אין
לרבוז בשמאטא עייר משום
צניעות: משוך בהמה זו על מנה
לקנות כלים שעליה. מתקן וממכר
ומוכר לו את הכלים ולא את הבהמה:
לקנות מי קאמר ליה קני. לקנות
משמע אתה התכוין לקנות איז איני
מקנה לך: מי קני כלים. בהמשיכה
בהמה עס הבהמה מדקא מצביא
לך צמור כלים בלא בהמה ממלן
בדמור כלים פשטא לך (א) חקקני
בהמה קני כלים משום מורת חזר
דקימאל לן חזר שו לך אדם קונו לו
ובהמתו מתלור וזהו שעתין מהלכת
היא וחזר מהלכת לא משעתין דתקני
דכי אתרביא (גיטין דף עו.) ורמס
המלא תמלא צידו. גו חזרו וקריפסו
אתרביא דלא גייד והוי משתמר: ובי
חומא כעמדה. לאחר שעקרה דיה
ורגלה ונקיט לו בהמה במשיכה
עמדה ולא הלכה ונקטו כלים בעמדתה
דקנו לו כליו: כל שאלנו מהקל לא
קנו שו'. כלומר כיון דלראיה היא

לִינָךְ לֹא דְרֹמִי'א דְחָכָר הִיא וְאִין קִינֵסָה
בְּתוֹרַת חָכָר: וְהִלְכָּהּ. הָאִי דְפִשְׁטָא
לִיה דְכִי אִמְרוּ לֵיהּ קִין בְּזִמְתָּהּ קִין כְּלִים
קִין: דְּבִרְשָׁהּ. הָאִי דְפִשְׁטָא לֵיהּ
(א) דְרֹמִי'א דְחָכָר הוּא קִין. וְכֵל הִיא
דְלִמְרִינִין בְּזִמְתָּהּ וְהִלְכָּהּ רַבָּא אֶל
שְׁאִילוּ מִהֵךְ לֹא קִין כו' מִהֲכָא קְלָמִי
לִיה: קְלָסָה. לֹא שַׁע לְקִין עֲנוּתָהּ
בֵּה כְלִי מִלְכָּתָהּ וְעוּוּ שָׁלָה: ה"ל דֹּלָא
הוּא יֵטֵא. וְהִלְכָּהּ תַּנּוּן בְּזִמְתָּהּ גִּיטִין
(קד טז). וְזָכַר לֵהּ גִּיטָהּ לְתוֹךְ מִיקָהּ וְאִי
לְתוֹךְ קְלָסָהּ הִרִי זֶה מְגוֹרֶשֶׁת:
מִתְנִי' לֹא אִמְרֵי לֵנוֹס. דְּפִשְׁטָא
אִמְרֵי מִתְנַגְּבִים מִזְלֵיהּ לְחִבְרִיו לֹא קִינֵסָה
חִבְרִיו כִּיּוֹן דִּיהִבָּהּ לִיה קִינֵייה מִמָּה
נִפְשָׁךְ אִי קִינֵייה קִמָּא לֹדָא מִתְכַּיִן
לְהִקְטוּת לְחִבְרִיו הָאִי יִהְיֶה מִיֵּהִלֵּיהּ
בְּזִמְתָּהּ וְאִי לֹא קִינֵייה קִמָּא מִשּׁוֹם
דֹּלָא לֹא מִתְכַּיִן לְתַתּוּת הִיא לֵיהּ

ההקשר עד למטא לידיה דלפי וקטייה האי צמחי דעקרה מדיה
 דקדמאקא לשם צמחייה: **גב' מי שליקט את הפאה**. אדם צעלמא
 צעל שדה לידיה צעל לא אמר ר' אליעזר וזה לדיקא
 למימור מנו דובי לנפשיה דלפילוי הוא עמי מוחה הוה שלל לנפשי
 משהה שלו כדאמר בשמיטת חולין (דף קנ"א:) לא תלקט
 להויר עני על שלו: **מעשיר לעני**. שעשיר הוא שליטה
 העני: **מנו דובי (לנפשיה)**. דאי צעי הוה וזי לנפשיה אם
 לעצמו: **הד מגו**. מעני מעני: **והימא מר דאפילו מעני**
 אמרי רבנן לזכות וזה לו: **דא מציאה הכל עניין אכלא**.
 הכל כשרים לזכות כשרים צפאה: **ענין**. המציאה
 לחצירו לא קנה חצירו ולא אמרינן מגו דאי הוה צעי הוה
 וזי לנפשיה וזי נמי לחצריה כי מגבה לה כולה לשם חצירו דמנן
 הוה רובב כו': **ואמר אני וזמני צה**. קס"ד אני רואה לזכות צה
 מעבכשוי קאמר ומודה הוא שמחצילה הדיניה לשם חצירו וקמני
 לחצירי רבנן לא אמרינן מגו דזי לנפשיה וזי נמי
 דא חצירי צה לעיל (דף ס"ה) גבי צומן שמוס חולקים לה
 אכל מגו דאי צעי הוה וזי לנפשיה וזי לחצריה לא אמרינן:

ששס טלון. ל' פ' אפי' אה"ל דקסבר חצר מהלכת לא קני כרוב. שטמ"ק שס טלון. ו' [ואז] אס' ששיב לו דלא קנה אז מומילא יודע הדין בקני בדמהלכת לא קנה דחצר מהלכת היא ובכפות קני ט"ל. ט"ל דשאני. י"ב. י"ג. שבת דמהלכת מחשבת אסורי חוריה. י"ב. א' אלא בדבר קבוע. ו' תחפס יכול לזכות לעצמו בגון שאינו חייב לו כלום וכו' ולרובן לא קנה אפילו היכא דאיכא חצר.

(א) צ"ק יב. גיטין כה.
 עה, (ב) פאה פ"ד מ"ט
 גיטין יא; (ג) [צרכות מז.
 וש"נ,] (ד) [לעיל ח. נדרים
 פח;] (ה) [תמורה יא;]
 (ו) צ"ל דקני. רש"ל,
 (ז) [שמות כב,] (ח) [ויקרא

(א) רש"י ד"ה מי קני וכו' פשיטא לך דמדקני בהמה: (ב) ד"ה צנפותה האי וכו' דפשיטא ליה דכיון דדומיא:

גמ' והחלבתא כבבתא.
ענין זה ערשין ו' ע"ה
הלכתא דיתני' תוס' ד"ה
ספיה וכו' דרומאי דיד
דבינת. תמוה לי דל"כ
הגוף עצמה מקרי מהלך
ואמאי מהני נותן גט על
דלשה. א"כ אמאי בנתן גט
בד עבדה מקרי חלז
מהלכת. הא הדי מינה. חלז
ע"כ דיד והגוף חד חלז
חלז דלמארי' מה ידע ששני
מהלך היינו דלשני מהלך
מהקוים דבכ"מ שח"א
משלך שני הוא הקוים
משלך חלז דמהלכת
מהקוים וע"ג:

[א] גמ' קני ואי. רשום קו
על מלת קני ועל הוא"ו
ממלת ואי ונ"ב הרא"ש ל"ג
זה אצל הרמב"ם גורם
כגירסא שלנו [ועי'
מהרש"א]:

והוצר מהלכת אל קנה.
 אינה קונה לעצמה כלום
 בלאו מחר היא נאמרת
 (ד' אמו' ב.) דמי רבנן
 תתרו של אדם קונה לו, ולא
 בחצר מהלכת אמור, דשמי
 מקרקעי דיידי ממקרקעי
 בלא יידי (גיטין כ"א.)
 בכפותיה. שמינה ראיה
 יליך דמי לתמי (ב"ק ב.)
 לתוך חיקה. מלווה על
 גדיה שואל מלוושה.
 (דב"ט ב"ב פ"ה.) מי
 שליטת הפסח. בעל
 הדין עשיר כ"י והיטני קנה
 שכן עניים (גיטין י"א.)

בְּרִייתָהּ וּמִשְׁכֵּהוּ דְּכֻלִּין
 בְּתִרְגֻּמָּהּ וּמִשְׁכֵּהוּ דְּכֻלִּין
 בְּנִירָא. ר' י. ה. ר' י. ה. ר' י. ה.
 מְבַשֵּׁית הַבְּהֵמָה. מוֹסֵף
 הַלֵּלָהּ. שֶׁלֹּא דִּאֵיל זֶה זֶה
 וּקְנֵי גִרְדָּא. מוֹסֵף זֶה זֶה
 אֶת הַגִּידָה. מוֹסֵף זֶה זֶה
 הַחֲמוּרִים. מוֹסֵף הַלֵּלָהּ.
 ז. ד. ל. כְּרוּרָה
 וְיִבְרִיכֵהּ לִיה מִשְׁחָן
 בְּהֵמָה זוּ לֹא אֵייר כְּכֹפֶת
 אֲדִיכָּהּ כִּי זֶה מוֹסֵף
 קוֹפֵה וּפְשִׁטָּה זֶה מוֹסֵף
 וְדָא לֹא אֵייר כְּכֹפֶת אֲדִיכָּהּ
 לִבְנֵי נָמִי קָבִי. שְׁמִרָתָם כֹּס
 וְנִיבֵן וְנִיבֵן מְרִשָּׁה
 וְמִרְשָׁה. ז. ד. מְשֻׁם לֵבִי
 אֲדִיכָּהּ פְּלִינֵי אֲדִיכָּהּ וּקְסִיר
 חֲצֵר מַחֲלֵת קֹה וְלֹכֵךְ לֹא
 זֶה זֶה. שְׁמִרָתָם כֹּס
 זֶה זֶה. שְׁמִרָתָם כֹּס
 לִי. לִי. לִי. לִי. לִי. לִי. לִי. לִי.

(א) בכתי"ב: מיקנו, ורצא קא פשיט דלא קנה אלא באמר לי

וכלי צף ע"ג מים אם הוא

